





Per MartaF el dj., 11/05/2023 - 09:00

Sabies que un 74% del territori de l'Estat espanyol està en risc de desertificar-se i que set de les deu conques hidrogràfiques amb major sequera d'Europa són en territori espanyol? I, davant d'aquesta situació agreujada cada cop més pel canvi climàtic, no t'has preguntat per què els governs permeten regadius sobredimensionats, intensius i industrials en zones on l'aigua és escassa, per què aproven projectes que malgasten l'aigua i per què no persegueixen els pous il·legals?

Si no plou, amb l'aigua embassada que hi ha avui als pantans d'Oliana i de Rialb, els regants del canal d'Urgell només podran fer una regada en tot l'estiu per a la supervivència dels arbres fruiters. És una situació excepcionalment greu, ja que els pagesos s'exposen a la pèrdua total dels cultius, amb el perill afegit que, sense ajuts governamentals, s'abandonin les explotacions agràries als canals d'Urgell i Segarra-Garrigues. Jo menjo fruita cada dia i notícies com aquesta em fan pensar que no som prou conscients de l'origen i de l'esforç que suposa una cadena alimentària de km 0. Potser, perquè hem perdut l'hàbit de respectar els aliments de temporada i de proximitat, per culpa de l'economia agressiva de la globalització que ens acosta tot el que volem a un preu amb el qual la nostra pagesia no pot competir.

Mentrestant, a l'Àfrica hi plou massa. A l'est de la República Democràtica del Congo hi ha hagut inundacions catastròfiques, amb més de quatre-cents morts que encara poden ser més per la gran quantitat de cadàvers que suren als rius i pel centenar de persones desaparegudes perquè la pluja ha arrasat escoles, ponts, carreteres i cases. Aquesta és l'altra cara de la moneda del nostre món tan desigual, no només des del punt de vista climàtic sinó també per culpa de la pobresa. Perquè sempre plou sobre mullat, com ara a la República Democràtica del Congo i a Ruanda, on el sòl és molt vulnerable a l'erosió i tant la planificació urbanística com les infraestructures són extremament deficientes. Però no és just que no en parlem, només perquè és una mala notícia que no ens afecta perquè passa massa lluny de casa nostra.

«Els teus recs són un paradís de magraners amb fruits saborosos» (Ct 4,13), però hem gosat desafiar la Creació i n'hem alterat totes les lletres, en nom d'una omnipotència que ens hem atorgat lliurement oblidant que nosaltres també som terra i som pols però que, amb l'aigua, el fang es desfà.